

Præsident Thomas S. Monson

Nu, hvor vi atter mødes

Missionering er en præstedømmepligt – en forpligtelse, som Herren forventer af os, der er blevet skænket rigtig meget.

Mine elskede brødre og søstre, vi byder jer velkommen til generalkonferencen, som høres og ses via forskellige medier over hele verden. Vi takker alle, som har at gøre med den komplicerede logistik ved dette store projekt.

Siden vi sidst mødtes i april er

Kirkens værk gået uhindret fremad. Det har været mit privilegium at indvie fire nye templer. Sammen med mine rådgivere og andre generalautoriteter har jeg rejst til Gila Valley i Arizona, Vancouver i British Columbia, Cebu City i Filippinerne og til Kijev i Ukraine. Templet hvert af disse steder er

Stockholm

storslået og smukt. Hvert enkelt er en velsignelse for vore medlemmer og en positiv indflydelse for dem, der ikke tilhører vores kirke.

Aftenen før hver tempelindvielse har vi overværet en kulturaften, hvor vore unge og nogle knap så unge medlemmer deltog. Disse arrangementer foregik for det meste på store stadioner, men i Kijev mødtes vi i et stort kongrescenter. Dansen, sangen, de musikalske optrædere og

udstillingerne var fremragende. Jeg udtrykker ros og sender min kærlighed til alle, som var involveret.

Hver tempelindvielse var en åndelig fest. Vi mærkede Herrens Ånd ved dem alle.

I næste måned skal vi genindvie templet i Laie i Hawaii, et af vore ældste templer, som har gennemgået omfattende reoveringer i mange måneder. Vi ser frem til denne hellige begivenhed.

Vi vedbliver med at bygge templer. Det glæder mig denne formiddag at kunne bekendtgøre yderligere fem templer, hvor grunden er købt, og som i de kommende måneder og år bliver bygget følgende steder: Lissabon i Portugal, Indianapolis i Indiana, Urdaneta i Filippinerne, Hartford i Connecticut og Tijuana i Mexico.

Ordinancerne, der udføres i vore templer, er vitale for vores frelse og for vore afdøde slægtnings frelse. Må vi

fortsat trofast besøge templerne, som bliver bygget tættere og tættere på vore medlemmer.

Før vi nu skal høre fra vore talere denne formiddag, så tillad mig at nævne noget, der står mit hjerte nært, og som fortjener vores seriøse opmærksomhed. Jeg taler om missionering.

For det første til de unge mænd i Det Aronske Præstedømme og til de unge mænd, der bliver ældste: Jeg gentager det, som profeterne længe har undervist

i – at hver eneste værdige unge mand, som er i stand dertil, bør forberede sig til at tage på mission. Missionering er en præstedømmepligt – en forpligtelse, som Herren forventer af os, der er blevet skænket rigtig meget. Unge mænd, jeg formaner jer til at forberede jer til at tjene som missionær. Hold jer rene og ubesmittede og værdige til at repræsentere Herren. Hold jer sunde og stærke. Studér skrifterne. Hvor det er muligt, deltag så i seminar eller institut. Gør jer fortrolige med håndbogen for missionering *Forkynd mit evangelium*.

Og en bemærkning til jer unge søstre. Selv om I ikke har det samme præstedømmeansvar, som de unge mænd har om at tjene som fuldtidsmissionærer, så kan I også yde værdifulde bidrag som missionærer, og vi byder jeres indsats velkommen.

Og nu til jer modne brødre og søstre: Vi har brug for mange, mange flere seniorpar. Vi takker de trofaste ægtepar, som tjener nu, eller som har tjent tidligere, for jeres tro og hengivenhed over for Jesu Kristi evangelium. I tjener villigt og godt og udretter meget godt.

Til de, som endnu ikke har nået et tidspunkt i livet, hvor I kan tjene på en ægteparmission, så opfordrer jeg jer indtrængende til at forberede jer nu til den dag, hvor I og jeres ægtefælle kan gøre det. Når jeres forhold tillader det, når I når pensionsalderen, og hvis jeres helbred tillader det, så stil jer til rådighed til at forlade jeres hjem og virke på fuld tid som missionærer. Der er blot få gange i jeres liv, hvor I kan nyde den gode ånd og tilfredsstillelse, der kommer af at yde fuldtidstjeneste sammen i Mesterens værk.

Mine brødre og søstre, må I nu være modtagelige for Herrens Ånd, mens vi hører fra hans tjenere i de næste to dage. At dette må blive hver enkelt velsignelse beder jeg ydmygt om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste Jeffrey R. Holland
De Tolv Apostles Kvorum

På grund af jeres tro

Jeg siger tak til alle jer vidunderlige medlemmer af Kirken ... fordi I hver dag af jeres liv beviser, at Kristi rene kærlighed »aldrig ophører«.

Præsident Monson, alle medlemmer af denne kirke i hele verden tilslutter sig denne storslåede salme og dette vidunderlige kor, og vi siger: »Hav tak for profeten, du sendte.« Tak for dit liv, for dit eksempel og for din velkomsttale til endnu en general-konference i Kirken. Vi elsker dig, vi beundrer dig, og vi opretholder dig. Ved eftermiddagsmødet i dag har vi jo netop den mere formelle mulighed for at løfte vores hånd, ikke alene for at opretholde præsident Monson, men også alle de øvrige øverste kirkeledere. Eftersom mit navn står på den liste, vil jeg tage mig friheden til at tale på vegne af alle og på forhånd takke for disse løftede hænder. Der er ikke én af os, der kunne tjene uden jeres bønner og uden jeres støtte. Jeres loyalitet og kærlighed betyder mere for os, end vi på nogen måde kan give udtryk for.

I den ånd handler mit budskab i dag om, at *vi støtter jer*, at vi også beder inderligt for *jer* og elsker jer. Vi ved alle, at der findes specielle nøgler, pagter og ansvar, som er pålagt Kirkens præsiderende ledere, men vi ved også, at Kirken trækker på en uforlignelig styrke, en ægte, unik livskraft gennem den tro og hengivenhed, som *ethvert* medlem af denne kirke

udviser, hvem I end er. Uanset hvilket land I bor i, hvor unge eller utilstrækkelige I føler jer, eller hvor gamle eller begrænsede I opfatter jer selv, så vidner jeg om, at Gud elsker jer hver især personligt, I spiller en altafgørende rolle i hans værk, og Kirkens præsiderende ledere påskønner og beder for jer. Den personlige værdi, den hellige pragt ved hver *enkelt* af jer, er selve årsagen til, at der findes en plan for frelse og ophøjelse. I modsætning til hvad man ofte hører, så *handler* det om *dig*. Nej, I skal ikke vende jer mod sidemanden. Jeg taler til dig!

Jeg har kæmpet for at finde et passende udtryk for, hvor meget Gud elsker jer, og hvor taknemlige vi på denne forhøjning er for jer. Jeg forsøger at være talerør for himlens engle i min tak til jer for alt det gode, I har gjort, og alle de søde ord I har sagt, for hvert et offer I har ydet for at skænke nogen – hvem som helst – skønheden i og velsignelsen ved Jesu Kristi evangelium.

Jeg er taknemlig for lederne i Unge Piger, som tager på pigelejr uden shampoo, brusebad eller mascara og gør vidnesbyrds møder ved rygende lejrball til en af de mest medrivende åndelige oplevelser, som disse piger – eller deres ledere – nogensinde får.